

образование, 40·4%, съж съ сръдне и само 11·5%, съж съ нисше. — Освѣнъ това, че самитѣ избириани съж въ непосрѣдствени връзки съ избирателитѣ, но и служилиятѣ елементъ въ земствата, който много пъти надминва количеството на самитѣ земски изпълнителни органи, е който стои въ движението на мѣстнитѣ нужди, изслѣдва ги и ги формулира. Тоя служиль земски елементъ е руската интелигенция. И това, което честта на рускитѣ земства, което така ги издига и прави рѣшилни фактори за прогреса на Русия, е разнообразната многогодишна дѣйност на руската интелигенция на земското по-прище. Тя бѣ и е естествена помощница на мѣстнитѣ съюзи, които трѣбаше да се ориентиратъ срѣдь грамадното разнообразие на мѣстнитѣ нужди. И колкото правителствената власт се стрѣми да направи земствата органи на своята разпоредба, толкова руската интелигенция ги заставяла даже и при най-стрѣснени условия да работятъ за народното благо. Къмъ това трѣбва да прибавя, за честь на руското дворянство, че то въ грамадната си част не е било никога противонародно, което се потвърждава и отъ многото недавнашни конституционни адреси на дворянскитѣ събрания до царя.

Специфичната дѣйност на земствата, това е организираната около земскитѣ учреждения дѣйност на руската интелигенция, която създаде такива резултати, като: земска медицина, земски училаща, земска статистика и земски агрономи. Това съж вече типове въ руската дѣйствителност.

„Сега може да се каже, че земствата обѣрнаха Крѣпостната Русия въ повече или по-малко културна страна, като създадоха макаръ и на нѣкои мѣста недостатъчна, но дѣйствителна медицинска помощъ, прѣдприеха мѣрки за оздравяването на селата, взеха на себе непоносима задача съ народното образование, по най-различни спосobi способстватъ на народния поминъкъ и т. н.“¹⁾.

Да видимъ сега какви простори дава на земската дѣйност самиятъ законъ, съ други думи, каква е компетенцията на земствата.

Споредъ земското положение земствата се занимаватъ изобщо съ „воденето на работите отъ мѣстни ползи и нужди на губернията и уѣзда“, които прѣди всичко се характеризиратъ като „ступански“. Подробно сѫщо съж изброени: 1) Земски повинности, парични и натурални, 2) земски имущества, 3) пажица, пажни постройки, болници и мѣста за ношуване въ пажтуването; 4) земска поща, 5) лѣчебни и благотворителни заведения, 6) народно продоволствие²⁾, 7) взаимно земско застраховане. Освѣнъ това на „попечение“ земско е оставено още: 1) Охранението на народното здраве, 2) прѣдупрѣждаване мороветъ по добитъка, 3) предупрѣждаване и гасене на пожаритѣ и по-доброто построение на селата, 4) развитието на срѣдствата за народното образование, 5) помощъ на земедѣлието, промишленността и търговията³⁾.

¹⁾ Народное Хозяйство 1901 г. кн. I.

²⁾ Тозъ законъ отъ 1900 г. мина въ рѣцѣтѣ на правителството.

³⁾ Коркуновъ II 319.